

□ Czas czytania: 13 min.

28 maja 2026 roku Chińska Inspektoria Salezjańska pw. Maryi Wspomożycielki (CIN) skończyła 100 lat. Ta piękna i czcigodna rocznica skłania nas do dziękowania Bogu z głębi serca. Zachęca nas również do spojrzenia wstecz na te 100 lat, aby „policzyć nasze błogosławieństwa”. Wszystkie Boże błogosławieństwa, podobnie jak to najwyższe błogosławieństwo dane nam przez Boga Ojca w Jego Synu, naszym Panu Jezusie Chrystusie, mają charakter paschalny, to znaczy są udzielane w ramach Misterium Paschalnego działającego w ludzkiej historii: „Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?” (Łk 24, 26) oraz „przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego” (Dz 14, 22).

Nasz przegląd 100 lat chińskiej Inspektorii CIN, podobnie jak „Wspomnienia Oratorium św. Franciszka Salezego” Księdza Bosko, zostanie podzielony na „Dekady”. Podczas gdy dekad Księdza Bosko jest 5, naszych dekad jest 10. Poprzedzimy te 10 dekad, znów wzorem Księdza Bosko (który poprzedza swoje 5 dekad „Dziesięcioma latami dzieciństwa”), nie dziesięcioma, ale osiemdziesięcioma latami „dzieciństwa CIN”.

Poczęcie, narodziny i dzieciństwo CIN

Dziesięć lat dzieciństwa Księdza Bosko kończy się opowieścią o jego „śnie z 9. roku życia”. Osiemdziesiąt lat poczęcia, narodzin i dzieciństwa CIN koncentruje się wokół misyjnych snów Księdza Bosko, w szczególności snu z Barcelony z 1886 roku, w którym widział Hongkong i Pekin. Jednak chiński sen Księdza Bosko rozpoczął się już w 1841 roku, w roku jego święceń kapłańskich, kiedy to dotarła do niego wiadomość, że młody misjonarz ze zgromadzenia lazarystów, Gabriel Perboyre (obecnie kanonizowany święty), poniósł w 1839 roku w Chinach śmierć męczeńską za wiarę. W tym właśnie 1841 roku CIN poczęła się w sercu Księdza Bosko. Od tego momentu Ksiądz Bosko nosił Chiny w swoim sercu. Na początku lat 70. XIX wieku rozpoczął korespondencję z pierwszym biskupem Hongkongu, ks. bp. Timoleone Raimondim, na temat zakładu poprawczego w West Point, założonego w latach 1863-1864 przez tego gorliwego misjonarza dla chłopców z ulicy i z więzień dla nieletnich. Ostatecznie projekt przejęcia tego dzieła nie doszedł do skutku, ale to nie oddaliło Chin od serca Księdza Bosko, który w ostatnich latach swojego życia nadal

myślał i mówił o Chinach. W trzecim od końca akapicie swojego *Testamentu Duchowego* (napisanego prawdopodobnie w ostatnich miesiącach 1886 roku) Ksiądz Bosko napisał: *W swoim czasie nasze pole misyjne rozszerzy się na Chiny – a dokładnie na Pekin. Ale nie zapominajmy, że istniejemy dla chłopców biednych i opuszczonych. Wśród tych, którzy wiedzą niewiele lub nic o prawdziwym Bogu, zobaczycie cuda, które kiedyś uważano za niewiarygodne, a które wszechmogący Bóg objawi światu.*

Zadanie rozpoczęcia misji salezjańskich w Chinach przypadło następcy św. Jana Bosko, błogosławionemu Michałowi Rua. Jego zadanie ułatwiła gorliwa inicjatywa włoskiego misjonarza w Chinach, o. Francesco Saverio Rondiny SJ. Wydalony z Makau w 1871 roku z polecenia masonerii, spotkał się z Księdzem Bosko w Rzymie i opowiedział mu o Chinach. Po śmierci Księdza Bosko o. Rondina utrzymywał kontakt z salezjanami i biskupem Makau, który w 1904 roku zaprosił salezjanów do Makau. Pierwsza grupa salezjanów wylądowała w Makau 13 lutego 1906 roku. Było ich sześciu, a przewodził im ks. Alojzy Versiglia: trzech salezjanów koadiutorów (braci) i trzech salezjanów kapłanów (wśród nich Francuz, ks. Ludovic Olive). Pierwsze cztery lata w Makau to powolny i żmudny rozwój powierzonego salezjanom dzieła, *Orfanato da Imaculada Conceição* (Sierocińca Niepokalanego Poczęcia). Pozostawiło to ks. Versiglię bardzo niezadowolonym. Masońskie wydalenie wszystkich osób konsekrowanych z Makau w 1910 roku okazało się dla ks. Versiglii błogosławieństwem w nieszczęściu: w 1911 roku salezjanom zaoferowano terytorium misyjne diecezji Makau w pobliskim Heung Shan (Chiny kontynentalne), a w 1912 roku zostali odwołani do Makau i zaoferowano im znacznie lepsze warunki pracy.

Aby sprostać temu nowemu wyzwaniu misyjnemu, z Turynu wysłano drugą i trzecią grupę misjonarzy. W drugiej grupie (1911) znaleźli się ks. Vincenzo Bernardini i ks. Giovanni Pedrazzini. W trzeciej grupie (1912) byli między innymi ks. Ignazio Canazei i pan Ottavio Fantini. Będą oni głównymi bohaterami pierwszych dekad historii CIN. W 1917 roku diecezja M.E.P. w Kantonie poprosiła Stolicę Apostolską o powierzenie salezjanom najbardziej wysuniętej na północ części jej rozległej misji. Aby tam służyć, w 1918 i 1919 roku wysłano z Turynu do Chin dwie wyprawy misyjne. Większość z tych misjonarzy służyła jako kapelani wojskowi podczas I wojny światowej, osoby takie jak ks. Bassano Larena-Faccini, ks. Galdino Bardelli, ks. Luigi Boccassino, ks. Stefano Bosio, ks. Carlo Braga, ks. Giuseppe Cucchiara, czyli salezjanie, którzy będą ożywiać CIN aż do czwartej i piątej dekady jej historii. W 1919 roku pierwszy salezjanin, który zmarł w Chinach, ks. Ludovic Olive, umiera

przedwcześnie w Kantonie w wieku 52 lat. W 1921 roku ks. Alojzy Versiglia zostaje wyświęcony na biskupa Shiuchow w katedrze Najświętszego Serca w Kantonie. W związku z tym w 1920 roku przekazuje kierownictwo nad salezjanami w Chinach ks. Vincenzo Bernardiniemu, dyrektorowi Domu Macierzystego w Makau. Kierownictwo to w 1923 roku przechodzi na ks. Ignazio Canazei, mianowanego wizytatorem nowo powstałej chińskiej quasi-inspektorii, która jest świadkiem ekspansji dzieła salezjańskiego w Szanghaju i przybycia pierwszych Córek Maryi Wspomożycielki (FMA) do Shiuchow. 11 stycznia 1926 roku pierwszy chiński salezjanin, Kantończyk pan Simon Tse Ping Yuen, ginie tragicznie w katastrofie statku wraz z trzema aspirantami, którym towarzyszył w drodze do Szanghaju, aby rozpocząć nowicjat.

Pierwsza dekada (1926-1936). Siew Ewangelii zroszony krwią męczenników

28 maja 1926 roku Chińska Inspektoria Maryi Wspomożycielki (CIN) zostaje erygowana przez Przełożonego Generalnego ks. Filipa Rinaldiego (obecnie błogosławionego), a jej pierwszym inspektorem zostaje ks. Ignazio Canazei. Ta chińska inspektoria rodzi się i funkcjonuje przez rok jako Inspektoria Chińsko-Japońska (CIN-GIA), dopóki salezjańska Japonia nie staje się niezależna. W 1927 roku z Makau i Shiuchow wysyłani są salezjanie, aby rozpocząć misje salezjańskie w Tajlandii i Timorze Wschodnim (skąd niektórzy misjonarze pochodzą również z zamkniętej misji Kimberly w Australii Zachodniej). Również w 1927 roku salezjanie zostają zaproszeni przez diecezję Hongkongu do przejęcia od ojców i braci z Maryknoll St. Louis Industrial School (dawnego zakładu poprawczego w West Point z czasów biskupa Raimondiego i księdza Bosko).

25 lutego 1930 roku bp Alojzy Versiglia i młody misjonarz ks. Kalikst Caravario ponoszą śmierć męczeńską *in odium fidei* za próbę obrony godności trzech młodych kobiet. Biskupa Versiglię na stanowisku biskupa Shiuchow zastępuje bp Ignazio Canazei, którego z kolei na stanowisku inspektora CIN zastępuje ks. Carlo Braga.

Pod koniec tego samego roku zostaje otwarty Salezjański Dom Misyjny w Shau Kei Wan w Hongkongu. W 1932 roku zostaje otwarty Instytut Salezjański Księdza Bosko w Szanghaju-Yangtsepoo. W 1934 roku zostaje otwarta salezjańska szkoła podstawowa w Szanghaju-Neziang. W 1935 roku zostaje otwarta *Aberdeen Trade School* w Aberdeen w Hongkongu. W tym samym roku zostaje otwarty Instytut Salesien w Kun Ming (Junnan). W 1936 roku Siostry Zwiastunki Pana, założone

początkowo przez biskupa Versiglię w 1924 roku, zostają formalnie erygowane jako zgromadzenie zakonne na prawie diecezjalnym przez biskupa Ignazio Canazei. W 1936 roku w Chinach jest około 150 salezjanów, z czego 17 to miejscowi.

Druga dekada (1936-1946). Dynamiczny rozwój wbrew wszelkim przeciwnościom

Pod charyzmatycznym i dynamicznym przywództwem ks. Carlo Bragi (obecnie Sługi Bożego), pomimo wybuchu w 1937 roku wojny oporu przeciwko japońskiej inwazji, a w 1939 roku II wojny światowej, dzieło salezjańskie nadal szybko się rozwija w całych Chinach kontynentalnych, a wspólnoty powstają w Szanghaju-Chapei (1938), Szanghaju-Nantao (1940, kilka instytucji), Suchow (1943) i Pekinie (1946).

W Makau w 1940 roku salezjanie otwierają *Colégio Dom Bosco*; w 1942 roku przejmują od dwóch gorliwych protestanckich pań *Yuet Wah College*; w 1943 roku uruchamiają Drukarnię Salezjańską, której dynamiczny „Apostolat Druku” zaleje Chiny kontynentalne dobrymi publikacjami katolickimi i salezjańskimi. W tym samym roku zakładają *Casa Agricola Sacrada Familia* w Coloane dla najbiedniejszych chłopców.

W ostatnich latach II wojny światowej (1944-1945) Inspektoriat CIN traci czterech misjonarzy, zamordowanych w trakcie pełnienia posługi duszpasterskiej. Są to: Węgier ks. Giovanni Matkowics, 36 lat; Włoch ks. Bassano Larena-Faccini, 55 lat; Sycylijczyk ks. Vincenzo Munda, 56 lat; oraz Francuz ks. François Dupont, 37 lat. Być może z sercem złamanym tymi tragicznymi wydarzeniami, w 1946 roku bp Ignazio Canazei umiera przedwcześnie w Shiuchow w wieku 63 lat. Liczba salezjanów w Chinach wzrasta do 210, z czego 57 to miejscowi.

Trzecia dekada (1946-1956). Ekspansja stymulowana przez ucisk

W tych latach dzieło salezjańskie CIN z jednej strony rozprzestrzenia się na Filipinach (Tarlac 1947-1951, Victorias 1951, Cebu 1954, Makati 1954, Montinglupa 1956), na Tajwanie (Tajpej 1951) i w Wietnamie (Hanoi 1944-1952, Thu Duc 1952, Go Vap 1955). Z drugiej strony, dzieło salezjańskie zostaje zdewastowane na kontynencie przez zmianę reżimu: Wykaz CIN z 1956 roku odnotowuje 10 domów

„tymczasowo zamkniętych” (aż do dziś) w Chinach kontynentalnych. W Shiuchow zmarłego biskupa Canazei zastępuje w 1948 roku biskup Michele Arduino, który zostanie wydany w 1951 roku.

W 1952 roku ks. Carlo Brage, który zostaje wysłany na Filipiny, zastępuje na stanowisku inspektora CIN dyrektor z Pekinu, ks. Mario Acquistapace. Tego ostatniego zastępuje w Pekinie jako dyrektor pierwszy chiński dyrektor CIN, ks. Paul Fong Ting Chung, który w 1954 roku zostanie aresztowany i będzie przetrzymywany w więzieniu oraz obozach pracy przez 37 lat. Podobny jest los 15 innych chińskich współbraci, z których sześciu umiera w więzieniu jako wyznawcy, a nawet męczennicy za wiarę; są to: kleryk Peter Yeh Ming Zen, 30 lat; ks. Simon Leong Shu Tchi, 43 lata; ks. Joseph Fu Yuk Tong, 44 lata; pan Francis Tsiang Si Zhung, 56 lat; ks. Barnabas Ly Wun Pin, 38 lat; pan Jerome Yip Kat Kwong, 55 lat.

Jako opatrnościowa rekompensata za utratę dzieł na kontynencie, w 1951 roku zostaje otwarta Salesian School w Shau Kei Wan, dojrzały owoc salezjańskiego sierocińca, który działał podczas II wojny światowej i po jej zakończeniu w Salezjańskim Domu Misyjnym. W 1952 roku zostaje otwarta duża szkoła techniczna *Tang King Po School* w Kowloon. Obok tej szkoły nowo powstałe Salezjańskie Centrum Katechetyczne kontynuuje dzieło rozpoczęte przez Drukarnię Salezjańską w Makau. W tych latach parafia św. Antoniego w West Point zyskuje własną *St. Anthony's Primary School*. Dekada ta kończy się pierwszą wizytą Przełożonego Generalnego w CIN, ks. Renato Ziggiottiego, w 1955 roku. Salezjanów na trzech terytoriach (Chiny, Filipiny, Wietnam) jest 294, z czego 127 to miejscowi.

Czwarta dekada (1956-1966). Rozwój na wszystkich frontach!

W 1957 roku Studentat Filozoficzny (Salezjański Dom Studiów) zostaje przeniesiony na peryferyjną wyspę Cheung Chau i jest otwarty dla młodych salezjanów z sąsiednich inspektorii, przede wszystkim z nowo powstałej filipińskiej Wizytatorii, która jest na drodze do stania się niezależną Inspektorią. Wkrótce rozpoczyna działalność bardzo popularne Oratorium Świąteczne księdza Bosko w Cheung Chau. Przeniesienie Studentatu pozostawia Salezjański Dom Misyjny w Shau Kei Wan do dyspozycji około 70 aspirantów, którzy nazywają swoją nową rezydencję *Studentatem Savio* lub *Domem Savio*. Salezjański Dom Studiów w Cheung Chau, początkowo mieszczący się w trzech małych domach, w 1963 roku zyskuje trzy nowe bloki mogące pomieścić do 70 studentów filozofii. Uroczysta inauguracja

odbywa się pod przewodnictwem pierwszego dyrektora w Cheung Chau, ks. Luigiego Massimino, który jest teraz Inspektorem CIN (1962-1968), zastępując ks. Bernarda Tohilla, Inspektora w latach 1958-1962. Pod koniec 1962 roku ks. Tohill, przed końcem swojej kadencji jako Inspektor CIN, zostaje powołany na stanowisko Inspektora Inspektorii Zachodniej Stanów Zjednoczonych; następnie zostaje wybrany przez Kapitułę Generalną najpierw na pierwszego Radcę Regionalnego Regionu Anglojęzycznego w 1965 roku, a następnie, na dwie kolejne kadencje, na Radcę Generalnego ds. Misji w 1972 i 1978 roku. Ks. Luigi Massimino, który zastępuje go w CIN jako Inspektor, dba o to, aby jego następcą na stanowisku Inspektora był Chińczyk, pierwszy chiński Inspektor CIN, ks. Alejandro Ma Yiu Hon (Machuy), urodzony w Meksyku.

W tych latach salezianie z Salezjańskiego Domu Studiów rozpoczynają posługę odwiedzania więzień, która będzie kontynuowana, w mniejszym lub większym stopniu, bez przerw aż do dziś. Również w tych latach mająca już czterdzieści lat wymiana wiadomości „Inter nos” między salezjanami staje się Biuletynem CIN, publikowanym nieprzerwanie do dziś. To samo dotyczy Biuletynu Salezjańskiego w języku chińskim, również publikowanego nieprzerwanie do dziś, cennego narzędzia promującego żywotność Rodziny Salezjańskiej CIN.

W 1963 roku ks. Gaetano Nicosia (obecnie Sługa Boży) rozpoczyna swoją 47-letnią posługę na rzecz chorych na trąd w Wiosce Matki Bożej w Coloane w Makau. Również w 1963 roku salezianie powracają na Tajwan (po krótkiej obecności w latach 1951-1953), aby założyć to, co stanie się wielką Salezjańską Szkołą Techniczną w Tainan i misyjną Parafią Maryi Wspomożycielki (Houjia, Tuku, Kweiren, Kwanmiao), a następnie w 1964 roku Parafię św. Jana Bosko w Tajpej.

W 1965 roku zostaje otwarty Hong Kong *Tang King Po College* na działce podarowanej przez tego samego wielkiego dobroczyńcę, Tanga King Po, który umożliwił powstanie *Tang King Po School* w Kowloon. W tym samym roku zostaje otwarta *Don Bosco Technical School* w Kwai Chung na Nowych Terytoriach (w 1968 roku staje się *Ng Siu Mui Secondary School*).

W Wietnamie w 1962 roku, ze względu na liczne powołania, zostaje utworzony Nowicjat w Tram Hanh, a w 1965 roku CIN zaczyna być nazywana Inspektorią Chińsko-Wietnamską. Najwyższa liczba współbraci w historii CIN zostanie osiągnięta w następnej dekadzie (rok szkolny 1969-1970), kiedy to, nie licząc salezjanów z innych Inspektorii, w Inspektorii Chińsko-Wietnamskiej będzie 340 salezjanów, z czego 254 to miejscowi (152 Chińczyków i 102 Wietnamczyków).

Piąta dekada (1966-1976). Dalsze usługi dla ubogiej młodzieży i nagły spadek liczby członków

W następstwie wcześniejszego promowania „Towarzystw Salezjańskich”, w tych latach zaczyna kształtować się Salezjański Ruch Młodzieżowy, który w pełni rozkwitnie w ostatnich dekadach XX wieku i pierwszych dekadach XXI wieku.

W 1972 roku salezjanie łączą się z jezuitami, diecezją Hongkongu i diecezją Makau, aby założyć międzydiecezjalne i międzyzakonne Seminarium Duchowne Holy Spirit Seminary College of Philosophy and Theology w Aberdeen w Hongkongu. Aby dostosować się do tej wspólnej inicjatywy, Salezjański Dom Studiów opuszcza Cheung Chau (które staje się Salezjańskim Domem Rekolekcyjnym) i wraca do Salezjańskiego Domu Misyjnego w Shau Kei Wan, podczas gdy Dom Savio dla aspirantów zostaje przeniesiony do pobliskiej Szkoły Salezjańskiej.

Również w 1972 roku Wietnam staje się autonomiczną Delegaturą podlegającą bezpośrednio Przełożonemu Generalnemu, która w 1975 roku będzie musiała stawić czoła ogromnym wyzwaniom. W 1974 roku salezjanie przyjmują od diecezji Makau opiekę duszpasterską nad parafią św. Franciszka Ksawerego w Coloane. W Kowloon w Hongkongu *Shek Lei Don Bosco Youth Centre* (Oratorium Świąteczne) kontynuuje dzieło Oratorium Świątecznego FMA-SDB w Tsz Wan Shan.

W Hongkongu jest to również czas powstawania „Szkół Satelitarnych”, aby odpowiedzieć na potrzeby młodzieży w ubogich dzielnicach robotniczych: *St. John Bosco School* (Blok 47, Tsz Wan Shan, Kowloon); *St. John Bosco School* (Blok 4, Lower Ngau Tau Kok Estate, Kowloon); *Shek Yam Salesian Primary School* (Blok 1, Shek Yam Estate, Kwai Chung, Tsuen Wan, Nowe Terytoria). Ta ostatnia szkoła satelitarna w 1993 roku stanie się obecną *Salesian Yip Hon Primary School*.

Wraz z niepodległością Wietnamu, ale także z powodu odpływu personelu spowodowanego zawirowaniami w Kościele w latach 70., liczba członków Inspektorii CIN drastycznie spada do 182 członków w 1976 roku (średnia wieku: 47,9 lat, zgodnie z obliczeniami z Rocznego Wykazu Inspektorialnego 1976-1977).

Szósta dekada (1976-1986). Dalsza ekspansja, pomimo spadku liczby

personelu

W 1976 roku salezianie przejmują zarządzanie *St. Francis Xavier Professional School* (więzieniem dla nieletnich) w Coloane. W 1979 roku w Hongkongu kaplica Szkoły Salezjańskiej staje się Salezjańskim Ośrodkiem Mszalnym Matki Bożej Wniebowziętej. W 1980 roku salezianie przejmują w Chaochou (Ping Tung, Tajwan) *Miasto Chłopców* założone przez ojca z Maryknoll Justina McCabe'a, który później zostaje trapistą. Pod koniec 1980 roku ks. Silvio Lomazzi, męczennik miłości, po 20 latach opieki poświęconej rehabilitacji narkomanów, zostaje zamordowany przez jednego z nich. Również pod koniec 1980 roku ks. Gaetano Nicosia rozszerza swoje usługi dla chorych na chorobę Hansena (trąd) na kontynent. W 1983 roku salezianie przyjmują od diecezji Hongkongu opiekę duszpasterską nad kościołem Matki Bożej Chińskiej w Tai Kok Tsui w Kowloon. W 1986 roku całkowita liczba członków CIN spada do 152.

Siódma dekada (1986-1996). Otwierają się nowe horyzonty

W 1987 roku zostaje zainaugurowane *Jockey Club Cheung Chau Don Bosco Youth Centre*. W 1991 roku zostaje otwarte *Don Bosco Learning Centre* w West Point, a ks. Peter Newbery, wspierany przez Inspektora CIN ks. Johna Baptista Zen Shing Yeha, formalnie zakłada *Youth Outreach*. W tym samym roku otwarta kaplica *Tang King Po School* zostaje erygowana przez diecezję Hongkongu jako parafia Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych. W 1993 roku Wspólnota Salezjańska w Hong Kong Tang King Po College zostaje zamknięta. W 1995 roku Salezjański Ośrodek Mszalny Matki Bożej Wniebowziętej w Szkole Salezjańskiej zostaje uznany przez parafię Świętego Krzyża za jeden z jej Ośrodków Mszalnych. W 1996 roku liczba członków CIN spada do 133.

Ósma dekada (1996-2006). Zmniejszenie skali i dywersyfikacja

W 1996 roku były Inspektor CIN ks. Joseph Zen Ze Kiun zostaje mianowany przez papieża Jana Pawła II biskupem koadiutorem Hongkongu. W 1997 roku CIN w Hongkongu zaczyna stawiać czoła zmianie suwerenności narodowej. W Makau nastąpi to w 1999 roku, kiedy *Colégio Dom Bosco* należące do Inspektorii portugalskiej zostaje zamknięte, a Sekcja Chińska tego Colégio, zapoczątkowana w

1998 roku, przejmuje wszystkie lokale jako Colégio Dom Bosco (Yuet Wah) Primary School.

W 1998 roku Wspólnota Salezjańska w *Don Bosco Technical School* w Kwai Chung zostaje zamknięta. W tym samym roku CIN przejmuje *Escola Dom Luís Versiglia* założoną przez ks. Gaetano Nicosię w 1985 roku. Na wzgórzu naprzeciwko niej, w 1999 roku zostaje zainaugurowana *Wioska Don Bosco* z różnymi usługami dla młodzieży.

W 2002 roku biskup koadiutor Joseph Zen Ze Kiun zostaje biskupem Hongkongu aż do 2009 roku. Również w 2002 roku parafia Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych w Kowloon przejmuje opiekę duszpasterską nad pobliskim Ośrodkiem Liturgicznym *Holy Spirit* i Ośrodkiem Liturgicznym *Ling To*. W 2003 roku *Centrum Duchowości Don Bosco* zostaje utworzone jako aneks do Domu Savio. W 2004 roku salezjanie przyjmują zarządzanie *C & W District St. Anthony's School* jako rozszerzenie *St. Anthony's School* w naszej parafii w West Point. Również w 2004 roku szkoła satelitarna *Ngau Tau Kok Primary School* zostaje zamknięta przez rząd. W 2005 roku salezjanie przyjmują zarządzanie *Salesian Yip Hon Millennium Primary School* jako rozszerzenie szkoły satelitarnej *Salesian Yip Hon Primary School*.

W 2006 roku liczba członków CIN wynosi 131.

Dziewiąta dekada (2006-2016). Zmniejszenie skali

W 2006 roku uroczyste obchodzone jest stulecie przybycia salezjanów do Chin. Również w 2006 roku papież Benedykt XVI mianuje biskupa Hongkongu Josepha Zen Ze Kiuna kardynałem Świętego Kościoła Rzymskiego. W 2009 roku kard. Joseph Zen Ze Kiun rezygnuje z funkcji biskupa Hongkongu. W Makau w 2010 roku zostają otwarte Salezjańskie Centrum Duszpasterstwa Młodzieżowego Valdocco oraz Salezjańskie Centrum Duszpasterstwa Edukacyjnego dla Młodzieży i Rodziny. W 2011 roku papież Benedykt XVI konsekruje byłego Inspektora CIN ks. Savio Hon Tai Faia na arcybiskupa i mianuje go Sekretarzem Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. Również w 2011 roku Wspólnota Salezjańska Szkoły Salezjańskiej w Shau Kei Wan zostaje zamknięta. W 2013 roku Wspólnota Salezjańska w Yuet Wah College zostaje zamknięta i połączona. W 2014 roku Wspólnota Salezjańska Miasta Chłopców w Chaochou (Tajwan) zostaje zamknięta i połączona. W tym samym roku Wspólnota Salezjańska Domu Salezjańskiego w Cheung Chau, po 42 latach, zostaje

przywrócona. W 2016 roku liczba członków CIN wynosi 118.

Dziesiąta dekada (2016-2026). Kontynuacja zmniejszania skali

W 2017 roku Wspólnota Salezjańska w *St. Louis School* zostaje zamknięta i połączona. W 2018 roku zostaje otwarta Faza Specyficznej Formacji Salezjańskiej dla Kapłanów z Tajpei we Wspólnocie Salezjańskiej Parafii św. Jana Bosko; zostaje zamknięta w 2024 roku. W 2020 roku Wspólnota Salezjańska w *St. Louis School* zostaje ponownie utworzona, podczas gdy niedawno przywrócona Wspólnota Salezjańska Domu Salezjańskiego w Cheung Chau zostaje ponownie zamknięta.

W latach 2020-2022 kryzys Covid-19 blokuje kilka mniejszych dzieł salezjańskich, skupionych zwłaszcza na służbie ubogiej i opuszczonej młodzieży. Po kryzysie niektóre z nich zostają ponownie otwarte, jak 95-letnie *Oratorium Świąteczne St. Louis*, obecnie powierzone Salezjanom Współpracownikom; inne nie zostają otwarte, jak 70-letnie *Shau Kei Wan Don Bosco Youth Centre* (Oratorium Świąteczne). W 2022 roku Wspólnota Salezjańska w *Escola Dom Luís Versiglia* zostaje zamknięta. W 2023 roku 64-letnie *Oratorium Don Bosco* w Cheung Chau zostaje tymczasowo zamknięte. W lipcu 2026 roku 52-letnie *Shek Lei don Bosco Youth Centre* (Oratorium Świąteczne) zostanie zamknięte. Począwszy od 2025 roku i kontynuując w 2026 roku, 120. rocznica przybycia salezjanów do Chin jest obchodzona na wszystkich trzech terytoriach CIN poprzez serię znaczących wydarzeń.

W 2026 roku, z powodu a) liczniejszych zgonów starszych współbraci i b) braku nowych powołań, liczba członków CIN spada do 75.

Zakończenie

Historia CIN jest prawdziwie historią paschalną: historią, w której ofiara stała się dowodem wierności, każda strata otworzyła nowe drogi, każde ziarno rzucone z trudem przyniosło owoce łaski. Świątując 120. rocznicę przybycia salezjanów do Chin i 100. rocznicę ustanowienia CIN jako Inspektorii, patrzymy w przeszłość z wdzięcznością, a w przyszłość z odnowioną ufnością. Krew męczenników, pot wielu pokoleń salezjanów, oddanie świeckich, młodzieży i Rodziny Salezjańskiej nadal użyźniają tę ziemię umiłowaną przez Księdza Bosko. W Tajemnicy Paschalnej

Chrystusa uznajemy, że nic z tego, co zostało dane z miłości, nie ginie: wszystko staje się obietnicą, nadzieją i nowym życiem.